

„Én”-vers (2018)

Futár András vagyok Solymárról, magamról egy kicsit beszélnék most,
sok oldalú vagyok, szeretek énekelni, zenélni, színészkedni, fontos nekem az ölelés,
az arc puszi és a homlokpuszi.

Nagyon nyitott vagyok és nagyon szeretek beszélgetni, és megnyílni mások előtt is.
Kell az összhang, az egység ahhoz, hogy jól tudjunk együtt dolgozni,
és kell hit és remény és szeretet, bizalom ezek nélkül nem fogunk tudni
jól együttműködni sem!

Bennem sok a bánat, keserűség, keresem magamat de nem találok,
segítségre van szükségem, hogy magamra találjak,
szeretek veletek lenni és nagyon fontosak vagytok nekem.

Nekem a Bárczi maga a nyugalom, akárhányszor a Bárczin vagyok mindig meg-
nyugszom!

Régóta álmodom erről és nem adom fel, küzdök mint egy oroszlán,
bár néha tövisek állják az utamat, én vagyok az erősebb,
rájuk morgok egyet és átugrom őket, így teszek a Bárczin is.

Vagyis nincs bennem félelem, küzdeni fogok értetek is, és ha kell vért fogok izzadni
is, nagyon-nagyon szeretlek titeket.

Tanárnak jó lenni a Bárczin, participatív kutatótársnak is jó lenni,
sokkal boldogabb vagyok a Bárczin, mint voltam
és sokkal erősebb lettem ettől és megtaláltam a helyemet.

A Bárczi Gusztáv Gyógypedagógia Karon dolgozni nagy dolog és megható is.
Egy álmom vált valóra azzal, hogy veletek lehetek a Bárczin.

„RITKÁN FESZTEK EMBERI ALAKOKAT, NEM IS KELL AHHOZ, HOGY RÁJÖJJÜNK,
AZ EMBER NÉLKÜLI NEM JELENT EMBERTELENT.”

„AZ ÖNMAGAMMAL VALÓ KONFLIKTUSOK BENNE VANNAK A MUNKÁIMBAN,
VALLOMÁSOK SOROZATÁT VISZEM FEL A VÁSZONRA, MELYET FELVÁLLALOK.
MINDEN ALKOTÁS HORDOZZA ALKOTÓJÁT, HÍVEN TÜKRÖZI EGYÉNISÉGÉT, EZ
NÁLAM SINCS MÁSKÉNT.”

A LÉLEK VIRÁGAI (FERENCZ J. RÉKA)